

[Poulsgaard]

måde. Nu kommer de herop fra helt andre kulturer. Jeg synes, den bog egentlig burde læses af de folketingsmænd, der vil være så forbiroret kloge på det hele, og prøv så at lytte lidt til folkets røst.

Selvfølgerlig kan vi overhovedet ikke være med til det beslutningsforslag, der foreligger her. Der ligger ikke i det, at vi siger nej til det, at vi ikke vil flygtningene noget godt. Men det dér med at sige, at kommunerne »skal« - nej, lad os nu blive på jorden.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har to korte bemærkninger. Først dette om, at Danmark ligger helt i top med hjælp til u-landene. Jeg ved ikke, om Danmark ligger helt i top - vi ligger meget pænt - men det er på trods af fremskridtspartiets indsats herinde, at vi gør det. Det var den første bemærkning.

Den anden bemærkning er den, at så vidt jeg forstod - somme tider kan det jo være lidt vanskeligt at forstå tankegangen hos fremskridtspartiet, selv om man gør sig umage - fandt hr. Poulsgaard, at det var forkert, at vi, da vi netop var udplyndrede af tyskerne og der var mangel på alt i Danmark, ikke udleverede mere til flygtningene dengang. Sådan opfattede jeg hr. Poulsgaard. Man kan da godt sige, at vi skulle have givet dem endnu mere, men det var vanskeligt, for vi havde jo ikke ret meget til os selv dengang. Det var også i en rationeringstid. Men all right, hvis nu vi accepterer, at der er grund til at klage over det, er grund til at bebrejde os det, hvad så nu? Bliver vi så skældt ud, fordi vi i dag ligestiller dem med danskere, når vi har godkendt dem som flygtninge? Megen sammenhæng i sådan en holdning er der nu ikke.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Nej, det er da rigtigt, at det ikke er med fremskridtspartiets stemmer, at man har givet alt det dér. Men fremskridtspartiet har aldrig sagt nej til at hjælpe mennesker i nød, men vi ønsker også, at vi skal have skatterne ned. Der er en lille smule sammenhæng og logik i det, vi laver.

Det, jeg forsøgte at forklare med citaterne fra bogen, var ikke, at vi skulle gå tilbage til at behandle flygtninge, som vi behandlede de tyske flygtninge, men jeg drog bare en parallel. Der er mange her, der som jeg - jeg er lige blevet 50 - kan huske disse flygtninge; længere er det ikke siden. Jeg nævnte, hvordan vi behandlede mennesker dengang, og drog så en parallel til, hvordan vi behandler dem i dag. Selvfølgerlig kunne vi ikke dengang behandle dem ret meget bedre, end vi gjorde, og vi behandlede dem jo nok også efter omstændighederne trods alt, men også dengang var vi humanister, men da stod man ikke i kø herinde for at stille forslag om nye, udgiftskrævende opgaver.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Jeg synes ikke, man kan se på behandlingen af flygtningene i 1945 ud fra vores egen alen. Det, der jo var problemet med indkvartering af flygtningene i 1945, var ikke så meget de forhold, som vi ser på i dag; det var alene noget så elementært som at sikre hygiejniske forhold, og det blev der faktisk gjort et stort arbejde for. Jeg vil gerne sige til hr. Poulsgaard, som nu stiller sig op og siger, at man ikke dengang diskuterede flygtningene, at det gjorde man faktisk. Der var i forbindelse med en midlertidig lov om tillæg til indkvarteringslovgivningen en behandling her i folketinget den 14. juni 1945 efter en forudgående udvalgsbehandling, og da behandlede man i høj grad spørgsmålet om forholdene for flygtningene. Det fremgår af rigsdagsårbogen for 1945, at det, der dengang var helt centralt inde i diskussionen om flygtningenes vilkår, netop var de hygiejniske forhold, som der står:

»Udvalget drøftede spørgsmålet om anbringelse af flygtningene og anerkendte det arbejde, der var udført af de pågældende ministerier, derunder administrationens bestræbelser for at sikre de hygiejniske tilstande i flygtningelejrene.«

Vi lever i en anden tid, og det er andre alen, vi måler med, men problemstillingen er for så vidt ikke så forskellig fra dengang og til nu.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):